

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА КРИМІНАЛЬНОГО АНАЛІЗУ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ**

**Методичні вказівки
до виконання кваліфікаційних робіт
другого (магістерського) рівня вищої освіти
освітньо-професійної програми «Кримінальний аналіз»
спеціальність 124 Системний аналіз
(2024 рік набору)**

Інститут права та безпеки

*Затверджено на засіданні
кафедри кримінального аналізу
та інформаційних технологій
Протокол від 10.08.2025 року № 10*

2025

ВИМОГИ І МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО НАПИСАННЯ І ЗАХИСТУ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ З ПСИХОЛОГІЇ

Усі предмети, які вивчають здобувачі освіти, готують їх не лише до викладання, а й до самостійної дослідницької діяльності. Магістерська робота є основою для подальших досліджень у конкретній науковій галузі.

Під час навчання магістранти розвивають навички самостійного дослідження, використовуючи літературу та першоджерела (наукові статті, монографії, періодичні видання, електронні інформаційні ресурси тощо). Вони вчаться відбирати, систематизувати та аналізувати необхідні факти і готувати рукописи (реферати, курсові, дипломні роботи). Успішне завершення такої дослідницької роботи є важливим підготовчим етапом до написання кваліфікаційної роботи.

Студенти, які здобувають ступінь магістра, повинні бути не тільки широко ерудованими (що є необхідним для їх навчання), але й бути обізнаними з методологією наукової творчості, сучасними технологіями і, перш за все, з новітніми науковими методами, такими як методи збору, обробки та представлення наукової інформації. Ці питання визначають вимоги до підготовки магістерської роботи.

I. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ

Магістерська робота є випускною кваліфікаційною роботою науково-методичного характеру. За своїм змістом вона повинна відповідати сучасному рівню розвитку науки та характеру наукового завдання. Магістерська робота має бути подана у формі, яка дозволяє оцінити ступінь відображення та обґрунтування положень, висновків і рекомендацій, їх теоретичну новизну та практичне значення.

Представлені результати повинні бути узагальнені, щоб продемонструвати, що магістрант має навички та компетенції для проведення досліджень в обраній галузі. Науковий рівень магістерської роботи повинен відповідати програмі дослідження. При її виконанні виявляється рівень наукової кваліфікації автора, готовність до проведення самостійного наукового дослідження, вміння визначати спеціалізовані проблеми, володіння найбільш поширеними методами дослідження, розробка конкретних методик збору матеріалу, аналізу та узагальнення отриманих даних, формулювання відповідних висновків (відповідно до дослідницького питання, поставленого в магістерській роботі), а також розв'язання наукових проблем. Студент повинен продемонструвати (відповідно до дослідницького питання, викладеного в магістерській роботі) рівень наукової кваліфікації автора, готовність

самостійно вести науковий пошук, бачити професійні проблеми, володіти найбільш загальними методами дослідження, розробляти конкретні методики для збору матеріалу, аналізувати та узагальнювати одержані дані й робити відповідні висновки (згідно з поставленими в магістерській роботі дослідницькими завданнями).

Магістерська робота повинна містити титульну сторінку, зміст, вступ, основну частину (2-3 розділи), висновки, список використаних джерел, а також додатки (при необхідності). Обсяг основного змісту роботи (без списку використаних джерел і додатків) – 70 сторінок комп'ютерного набору.

Основна частина кваліфікаційної роботи складається з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів.

Текст друкується на одній стороні паперу формату А4 (297x210 мм). Параметри сторінки: верхнє і нижнє поля – 2 см; ліве поле – 3 см; праве поле – 1 см. Шрифт - TimesNewRoman, кегль – 14, інтервал – 1,5. У тексті виділяють абзаци – відступи вправо (1,25 см) на початковому рядку кожної частини тексту.

Заголовки структурних частин «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «ДОДАТКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ» пишуть по центру симетрично тексту великими літерами.

Заголовки підрозділів – по центру симетрично тексту малими літерами (крім першої).

Переноси слів у заголовках не допускаються.

Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з 2-х або більше речень, їх відділяють крапкою. Відстань між заголовком і текстом – 1 інтервал. Заголовки підкреслювати не рекомендується.

Кожний розділ слід починати з нового аркуша (сторінки).

Підрозділи починають з відступом від попереднього тексту на 1 інтервал на тій самій сторінці.

Список використаних джерел складається відповідно до ДСТУ 8302:2015 (див. Додаток А), з посиланнями у кваліфікаційній (магістерській) роботі повинен складатися з не менш як із 50 першоджерел.

На останній сторінці здобувач вищої освіти та науковий керівник повинні поставити підписи проти своїх ПІБ (прізвище, ім'я та по батькові) із зазначенням дати, коли робота в остаточному вигляді була подана на кафедру.

Після малого захисту кафедра приймає остаточне рішення щодо допуску кваліфікаційної роботи до захисту перед Екзаменаційною комісією, про що робить відповідну позначку та титульному аркуші із зазначенням дати та номеру протоколу відповідного рішення кафедри.

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, ілюстрацій, таблиць, формул подають арабськими цифрами без знаку №. Першою сторінкою роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок.

На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки

в кінці.

Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ».

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається, з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку.

В кінці номера підрозділу повинна стояти крапка, наприклад: «2.3.» (третьій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку наводять заголовок підрозділу. Пункти нумерують у межах кожного підрозділу.

Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. В кінці номера повинна стояти крапка, наприклад: «1.3.2.» (другий пункт третього підрозділу першого розділу). Потім у тому ж рядку наводять заголовок пункту.

Пункт може не мати заголовка. Підпункти нумерують у межах кожного пункту за такими ж правилами, як пункти.

Ілюстрації (рисунок, графіки, схеми, діаграми) слід розміщувати в роботі безпосередньо після тексту, де вони згадуються вперше, або на наступній сторінці. На всі ілюстрації мають бути посилання в роботі. Ілюстрації повинні мати назву, яку розміщують під ілюстрацією. За потреби під ілюстрацією розміщують пояснювальні дані (Примітки). Підпис під ілюстрацією має чотири основних елементи: найменування графічного сюжету, що позначається скороченим словом «Рис. »; порядковий номер ілюстрації, який вказується без знака номера арабськими цифрами; тематичний заголовок ілюстрації, що містить текст з якомога стислою характеристикою зображеного; експлікацію, яка будується так: деталі сюжету позначають цифрами, які виносять у підпис і супроводжують текстом. Слід зазначити, що експлікація не замінює загального найменування сюжету, а лише пояснює його.

Цифровий матеріал, як правило, оформлюють у вигляді таблиць. Таблицю необхідно розташовувати безпосередньо після тексту, у якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці. На всі таблиці повинні бути посилання в тексті роботи. Назва таблиці складається зі слова «Таблиця», її порядкового номера та безпосередньо назви, яка стисло відбиває зміст наведених у ній даних.

Повну назву таблиці вказують один раз над таблицею зліва з абзацним відступом. У разі переносу частини таблиці на наступну сторінку над нею з абзацного відступу пишуть: «Продовження таблиці Х.Х», де Х – номер таблиці. Таблиці нумеруються арабськими цифрами підряд у межах розділу, за винятком таблиць, що наводяться в додатках. Номер таблиці складається з номера розділу та порядкового номера таблиці, відокремлених крапкою, наприклад, «Таблиця 2.1» – перша таблиця другого розділу. Заголовки та дані таблиці можуть бути виконані через 1,5 інтервал, шрифтом Times New Roman, 14 кегль. Заголовки граф таблиці починають з великої літери, а підзаголовки – з малої, якщо вони становлять одне речення з заголовком. Підзаголовки, що мають самостійне значення, пишуть з великої літери. У кінці заголовків і підзаголовків таблиць крапки не ставлять.

При написанні магістерської роботи необхідно вказувати авторів і джерела, з яких запозичені матеріали та окремі результати. У разі використання запозичених матеріалів без зазначення автора та джерела, магістерська робота буде знята з розгляду (без права повторного подання), незалежно від стадії завершення.

У магістерській роботі слід уникати узагальнень, необґрунтованих тверджень і тавтологій, стисло, логічно і аргументовано викладати зміст і результати дослідження. Магістерська робота подається та захищається у вигляді спеціально підготовленого рукопису у твердій обкладинці.

При написанні магістерської роботи необхідно мовного законодавства у сфері освіти.

Магістерська робота повинна відповідати політиці академічної доброчесності та буде перевірятися на плагіат. Роботи, що не пройшли перевірку на плагіат або у яких був знайдений плагіат, не будуть допущені до захисту.

II. ЕТАПИ РОБОТИ

1. Вибір теми.

Вибір теми для магістерської роботи не повинен бути випадковим. У процесі написання кваліфікаційної роботи студенти (магістранти) мають визначитися з тим, що вони хочуть досліджувати у майбутньому. Вибір теми, у більшості випадків, визначається напрямом діяльності кафедри, загальнокафедральною темою, над якою працюють колективи випускаючих кафедр або наукові керівники та спеціалізацією підготовки здобувачів вищої освіти.

Однак магістранти мають право не тільки вибрати тему із запропонованого кафедрою переліку, а й запропонувати власну тему разом з обґрунтуванням необхідності її розробки, наприклад, для подальшого дослідження, поглиблення і розвитку теми своєї магістерської роботи в контексті вищої освіти.

Здобувачам вищої освіти заочної форми навчання рекомендується обирати тему кваліфікаційної роботи відповідно до профілю діяльності за місцем роботи (для працюючих здобувачів) або за місцем проходження переддипломної практики для більш повного висвітлення проблемних питань, які вирішує той чи інший заклад (організація).

При виборі теми магістранти повинні враховувати власні інтереси і проблеми, а також актуальність теми, її наукове і практичне значення, ступінь висвітлення проблеми в науковій літературі та наявність дослідницької бази.

Назва теми магістерської роботи повинна бути якомога коротшою, відповідати обраній спеціалізації та характеру наукової проблеми, що підлягає вирішенню, а також вказувати на цілі магістерського дослідження та його завершення. Не бажано використовувати в назві складну псевдонаукову термінологію. «Дослідження проблеми...» «Вивчення деяких методів...» «Деякі питання...» «Матеріал для дослідження...», «У відповідь на питання...», «Аналіз...». Слід уникати назв, які починаються зі слів «До питання...»,

оскільки вони неадекватно відображають суть проблеми.

В остаточному варіанті теми кваліфікаційних робіт затверджуються наказом ректора університету.

2. Планування роботи. Після затвердження теми відповідною кафедрою слід спланувати час для роботи над нею. Дедлайни визначаються магістрантом з урахуванням конкретних умов, індивідуальних особливостей та бюджету часу, однак є одна обов'язкова вимога: магістерська робота повинна бути подана в термін, який визначається графіком навчального процесу і встановлений кафедрою (попередній захист роботи) та інститутом (факультетом) (захист магістерської роботи перед державною екзаменаційною комісією).

При складанні календарного плану особливо важливо дотримуватися логічної послідовності етапів роботи. Встановлення конкретних термінів виконання досліджень не лише сприяє самоорганізації магістрантів, але й дозволяє їм своєчасно отримувати консультації від свого наукового керівника, який може контролювати хід виконання магістерської роботи та коригувати її зміст на всіх етапах.

Виконання кваліфікаційної роботи складається з таких орієнтовних етапів:

1. Вибір теми роботи та обґрунтування її актуальності.
2. Зустріч з науковим керівником для визначення напрямів дослідження.
3. Постановка мети та конкретних задач дослідження, складання плану роботи.
4. Визначення об'єкту та предмету дослідження.
5. Вибір методів дослідження. Добір літературних джерел
6. Написання чернетки роботи по розділах та ознайомлення наукового керівника з нею.
7. Обговорення окремих частин та роботи в цілому з науковим керівником з метою виявлення та усунення недоліків.
8. Обговорення результатів дослідження з науковим керівником.
9. Формулювання висновків та їх оцінка.
10. Складання остаточного бібліографічного списку літератури.
11. Остаточне оформлення роботи та доповідь її результатів (попередній захист) на засіданні кафедри, на якій випускається робота (з наданням супроводжуючих документів: завдання на кваліфікаційну роботу; відгук наукового керівника).
12. Підготовка до захисту: написання доповіді, підготовка ілюстративного (презентаційного) матеріалу (схеми, графіки, діаграми, таблиці, якщо це потрібно).
13. Публічний захист кваліфікаційної роботи. Означені етапи є приблизними та не вказують на обов'язковий порядок їх виконання, тому деякі частини роботи можуть виконуватися одночасно.

3. Розробка наукового апарату дослідження.

Науковий апарат магістерської роботи формується у вступі й охоплює актуальність обраної теми, визначення об'єкта та предмета дослідження, його мету й гіпотезу, завдання та методи дослідження тощо. У вступній частині розкривається сутність і сучасний стан наукової проблеми, її значущість, окреслюються підстави та вихідні положення для розроблення теми, обґрунтовується необхідність проведення дослідження. Вступ подає загальну характеристику кваліфікаційної роботи та має чітку логічну послідовність викладу зазначених компонентів.

Актуальність обраної теми полягає у визначенні її наукового та практичного значення. Вона відображає усвідомлення того, що саме нового дослідження вносить у науку, яким чином і де можуть бути використані його результати (повністю чи частково), а також у чому полягає його цінність для широкого кола фахівців і зацікавлених осіб. Важливо, щоб магістерська робота не обмежувалася лише індивідуальним навчальним здобутком, а мала перспективу практичного застосування та публічного поширення.

З цієї позиції, кваліфікаційна робота має відповідати високим вимогам якості, а магістрант прагнути зробити своє дослідження максимально корисним і значущим для професійної спільноти.

Актуальність теми визначається через аналіз проблемної ситуації, яка відображає суперечність між реальним станом предмета дослідження та сучасними викликами. Прикладом такої суперечності може бути потреба у формуванні особистості майбутнього фахівця як одного з ключових пріоритетів реформування вищої освіти в Україні.

Важливо пам'ятати, що виклад актуальності повинен бути аргументованим, але лаконічним: зазвичай його обсяг становить 1,5–2 сторінки.

Одночасно магістрантові потрібно визначити об'єкт і предмет дослідження.

Об'єкт дослідження магістерської роботи – це певна частина психологічної реальності, на яку спрямований процес пізнання і в межах якої виділяється предмет дослідження. У психології об'єктом можуть виступати різні психологічні та соціально-психологічні процеси (наприклад, соціалізація, адаптація, розвиток групи), явища або стани.

Предмет дослідження – це конкретні властивості, характеристики, сторони чи особливості об'єкта, які безпосередньо підлягають вивченню в даній роботі. Об'єкт і предмет співвідносяться як загальне і часткове: об'єкт окреслює широку сферу дослідження, тоді як предмет визначає конкретний аспект розгляду. Саме через предмет розкривається, які нові відношення, властивості чи функції об'єкта досліджуються у магістерській роботі.

Зазвичай предмет формулюється у тісному зв'язку з центральним науковим питанням чи проблемою, на вирішення якої спрямоване дослідження.

Гіпотеза магістерського дослідження (не є обов'язковим елементом роботи) – формується на основі попереднього аналізу об'єкта й предмета. Вона являє собою науково обґрунтоване припущення про існування певних

зв'язків, залежностей або закономірностей між властивостями, сторонами чи особливостями досліджуваного явища. Сутність гіпотези полягає в тому, що вона висуває можливий варіант пояснення досліджуваної проблеми, який надалі підлягає емпіричній перевірці у процесі наукового пошуку.

Вимоги до гіпотези:

- точність формулювання;
- відповідність вихідним теоретичним принципам дослідження;
- доступність для перевірки у процесі психологічного дослідження.

Мета дослідження тісно пов'язана з темою магістерської роботи, її об'єктом, предметом і завданнями. Вона визначає кінцевий результат наукового пошуку, заради якого проводиться дослідження. По суті, мета окреслює той бажаний підсумок, що має бути досягнутий у результаті виконання роботи. Формулюючи мету, доцільно використовувати дієслова на кшталт: «виявити...», «визначити...», «обґрунтувати...», «розробити...», «дослідити...», «проаналізувати...».

Завдання дослідження конкретизують етапи досягнення мети й формулюються як окремі кроки, послідовне виконання яких забезпечує реалізацію поставленої мети. Вони відображають логіку дослідження та визначають основні напрями роботи магістранта. Мета і завдання повинні бути чітко сформульованими й безпосередньо відповідати тематиці дослідження.

Визначені завдання дослідження повинні відповідати загальній структурі магістерської роботи та логічно співвідноситися з назвами і змістом її розділів. У кожному розділі дослідник демонструє процес розв'язання конкретного завдання та узагальнює отримані результати.

Формулювати завдання доцільно у теперішньому часі, використовуючи дієслова дії, наприклад: «здійснити», «вивчити», «визначити», «з'ясувати», «розробити», «проаналізувати», «дослідити».

Зазвичай у психологічних дослідженнях формулюються завдання такого типу: здійснити теоретичний аналіз наукових джерел із досліджуваної проблеми; розробити теоретичну модель досліджуваного явища; визначити методи дослідження на основі методологічного аналізу проблеми; емпірично дослідити окремі психологічні властивості або процеси; встановити психологічні особливості досліджуваного явища; розробити та апробувати програму психокорекційного чи соціально-психологічного тренінгу; сформулювати практичні рекомендації за результатами дослідження.

Методи та організація дослідження. У цьому пункті розкриваються способи отримання емпіричних даних і описується процедура організації дослідження. Перелічуються наукові методи, які були використані, а також конкретизується, що саме досліджувалося за допомогою кожного з них.

У магістерських роботах з психології традиційно застосовують такі групи методів:

1. Методи теоретичного дослідження – аналіз (зокрема науково-теоретичної літератури з проблеми), синтез, порівняння, узагальнення, абстрагування, ототожнення, моделювання та ін. Вони

дозволяють осмислити стан наукової розробленості проблеми та сформувавши теоретичну базу дослідження.

2. Методи емпіричного дослідження – спостереження, експеримент, тестування, опитування, інтерв'ювання, контент-аналіз тощо. Завдяки цим методам здійснюється збір первинної інформації щодо властивостей, станів і процесів, що становлять предмет дослідження.

3. Методи математико-статистичної обробки даних – кількісний та якісний аналіз, використання статистичних критеріїв для перевірки достовірності гіпотез, кореляційний і факторний аналіз тощо.

У цьому ж розділі подається **характеристика вибірки**: кількість і якість досліджуваних (стать, вік, соціально-демографічні особливості), умови їх відбору. Додатково описується організація дослідження – місце та етапи проведення, послідовність застосування методів, тривалість збору даних.

Апробація результатів дослідження. Апробація результатів магістерського дослідження відображає ступінь їх практичного та наукового визнання. Вона здійснюється шляхом оприлюднення основних положень і висновків на наукових чи науково-практичних конференціях. У цьому пункті необхідно зазначити тему виступу, дату та місце проведення конференції.

Результати дослідження мають бути представлені у вигляді публікацій (тез доповідей, статей) для забезпечення їх відкритості та перевірки науковою спільнотою. Обов'язковою є наявність щонайменше **однієї публікації** у збірниках наукових праць, наукових або науково-практичних журналах, матеріалах конференцій тощо. При цьому зазначаються кількість і назви публікацій, місце та рік їх виходу.

Структура та обсяг роботи. У цьому пункті подаються відомості про основні складові магістерської роботи: кількість розділів і підрозділів; кількість використаних джерел; наявність таблиць, рисунків, діаграм; обсяг основного тексту (без списку літератури та додатків).

Загальний обсяг магістерської роботи має становити **не менше 80 сторінок тексту**.

4. Аналіз літератури з обраної теми.

Наступним кроком є складання критичного огляду літератури за обраною темою. Якщо у вступі лише коротко та аргументовано пояснюється, чому тема є актуальною з наукової та практичної точки зору та демонструється необхідність дослідження, то ґрунтовний огляд джерел за обраною темою слід розділити на окремі розділи. Джерела можна розташувати в хронологічному порядку або за темами. Вибір між цими двома способами залежить від характеру теми та зібраного матеріалу, а також від глибини опрацювання певного питання в науковій літературі.

Теоретичний аналіз проблеми, яка досліджується, повинен містити наступне: розкривається історія розвитку питання; визначається ступінь

дослідженості, на основі огляду відповідної вітчизняної та зарубіжної літератури; уточнюються поняття та сутність об'єкта, який вивчається; надається оцінка ролі та значення обраного об'єкта дослідження; показується місце предмету дослідження у структурі системи, елементом якої він є, класифікуються та уточнюються наукові поняття тощо. Розділ є основою для розробки прикладних аспектів обраної теми, які здобувач повинен викласти в наступних розділах, тому бажано закінчити його коротким резюме стосовно необхідності проведення свого дослідження (рекомендований обсяг розділу 20-30 % від загального обсягу роботи);

Посилання в тексті на використані джерела слід позначати тим порядковим номером, яким воно записано у списку використаних джерел з виділенням двома квадратними дужками, наприклад «... у працях [1-7]...»

Загальні вимоги до цитування такі:

а) текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз «так званий»;

б) цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту та без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками, Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, наприкінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

г) при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів і давати відповідні посилання на джерело;

д) якщо необхідно виявити ставлення до окремих слів або думок з цитованого тексту, то після них у круглих дужках ставлять знак оклику або знак питання;

е) коли здобувач (автор роботи), наводячи цитату, виділяє в ній деякі слова, то робиться спеціальне застереження, тобто після тексту, який пояснює виділення, ставиться крапка, потім дефіс і вказуються ініціали автора, а весь текст застереження вміщується у круглі дужки.

Наприкінці першого розділу на основі теоретичного аналізу літератури та її узагальнення формулюються вихідні положення, які магістрант використовує як основу для свого дослідження та визначають напрям обраного ним наукового пошуку.

Підбір літератури за темою вимагає серйозної та кропіткої роботи. Це пов'язано з тим, що необхідно враховувати, що тільки за останні кілька десятиліть по кожному з цих питань накопичено велику кількість літератури, і обсяг її з кожним роком збільшується. Для полегшення роботи слід використовувати бібліотечні інформаційно-пошукові системи, а також

електронні ресурси в Інтернеті.

Отримана наукова інформація фіксується в тексті магістерської роботи в усній формі або у вигляді ілюстративного матеріалу. У ній магістрант повинен на власний розсуд систематизувати наукові факти, довести наукову цінність або практичну значущість окремих теоретичних положень, назвати авторів і вказати джерела, з яких запозичено матеріал або окремі результати.

Кожний розділ повинен мати логічну завершеність, розкривати головну ідею, а також тези, підтверджені посиланнями на думки різних авторів, результати анкетування, експерименту, аналітичних даних та практичного досвіду; - думки мають бути пов'язані між собою логічно, увесь текст має бути підпорядкований одній головній ідеї; - кожний висновок повинен логічно підкріплювати попередній, один доказ впливати з іншого. Інакше текст втратить свою єдність.

Наприкінці кожного розділу можна робити висновки, найважливіші з яких знаходять своє відображення у загальних висновках роботи.

Основна частина дипломної роботи може складатись з 2-4 розділів.

Зміст розділів повинен відповідати темі кваліфікаційної роботи та повністю її розкривати.

Назва розділів не повинна співпадати з назвою всієї роботи.

5. Розробка основної частини роботи.

Основна частина магістерської роботи включає опис основних методів дослідження та відповідних методик. Магістрант повинен оцінити повноту вирішення поставленої задачі та визначити достовірність (характеристики, параметри) отриманих результатів. Магістранти повинні оцінити повноту вирішення поставленого завдання, судити про достовірність (характеристики, параметри) отриманих результатів, порівняти їх з аналогічними результатами українських і зарубіжних дослідників та обґрунтувати необхідність подальших досліджень.

У процесі опрацювання отриманого матеріалу виникає низка питань, частина з яких може бути вирішена магістрантом самостійно з посиланням на першоджерела та літературу. Однак деякі питання потребують консультації з науковим керівником.

При підготовці дослідницького матеріалу корисно складати таблиці, графіки та діаграми, які необхідно аналізувати та пояснювати.

Наприкінці емпіричної (експериментальної) частини дослідження необхідно зробити висновок про підтвердження (або непідтвердження) гіпотези дослідження.

Розділ 2 повинен мати аналітичний характер, тобто здобувач на підставі теоретичного матеріалу, викладеного в першому розділі, має висловити свою особисту думку (бачення) стосовно кола досліджуваних питань, запропонувати розробки, систематизувати або узагальнити отриманий матеріал, окреслити пропозиції щодо вдосконалення підходу до проблеми, яка досліджується.

У другому розділі на основі емпіричних даних має бути дана

характеристика об'єкту дослідження, підкріплена конкретним практичним матеріалом (рекомендований обсяг 30-40 % від загального обсягу роботи);

Розділ 3 може бути присвячений дослідженню проблем, їх вирішенню та перспективам подальшого розвитку. У даному розділі здобувач повинен оцінити повноту й достовірність одержаних ним результатів, практичну спрямованість та цінність роботи, вказати на механізми реалізації зроблених пропозицій, порівняти їх з даними аналогічних досліджень інших авторів.

6. Формулювання загальних висновків.

У загальних висновках мають бути викладені найбільш важливі наукові та практичні результати, отримані в магістерській роботі, включаючи формулювання розв'язаної наукової проблеми (задачі) та її значення для науки і практики. Далі подаються висновки та рекомендації щодо наукового і практичного використання отриманих результатів.

У першому пункті висновків коротко оцінюється сучасний стан проблеми. Далі описується спосіб розв'язання наукової задачі (проблеми), порушеної в роботі, аналізуються результати практичного розв'язання та порівнюються з матеріалами відомих досліджень.

У висновках висвітлюються якісні та кількісні показники отриманих результатів, встановлюється їх достовірність та надаються рекомендації щодо їх використання та подальшого вивчення питання.

Висновки подаються у вигляді окремих лаконічних положень, методичних рекомендацій. Вони повинні мати конкретний характер і не можуть формулюватися у формі анотацій.

Обсяг висновків, як правило, складає 4-5 сторінок.

7. Складання списку використаних джерел і оформлення додатка.

Список використаних джерел слід розміщувати в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків. Можна його також розміщувати в порядку згадування джерел у тексті за їх наскрізною нумерацією.

Бібліографічний опис джерел складають відповідно до чинних стандартів з бібліотечної та видавничої справи.

Складання списку використаних джерел наводиться безпосередньо за друкованим текстом роботи.

Кожний бібліографічний запис починають з нового рядка з порядковою нумерацією.

Літературу розташовують у залежності від обраного порядку розміщення списку використаних джерел (див. вище), спочатку видання українською мовою, потім – іноземною.

Про кожен документ (книгу) подаються такі відомості: прізвище та ініціали автора, якщо книга написана двома чи трьома авторами, то їх прізвища перераховуються у такому ж порядку, в якому вони вказані в книзі, повна і точна назва, яка не береться в лапки, підзаголовок, який уточнює назву (якщо він указаний на титульному аркуші); дані про повторне видання; назва місця видання в називному відмінку.

Бібліографічний опис роблять мовою документа.

До додатків доцільно включати допоміжний матеріал, що необхідний для повноти сприйняття роботи: проміжні математичні доведення, формули і розрахунки; таблиці і графіки допоміжних емпіричних даних; анкети опитувань чи інших використаних видів емпіричних досліджень; методики, протоколи і матеріали дослідження; довідки про впровадження тощо.

Додатки оформлюють як продовження роботи на наступних її сторінках або у вигляді окремої частини (книги), розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті.

Додатки нумеруються цифрами або великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, Є, ї, О, Ч, Ь (Додаток 1, Додаток 2 або Додаток А, Додаток Б тощо), на кожному окремому додатку.

8. Підготовка до захисту і захист магістерської роботи.

Малий захист (попередній) обов'язково проводиться за участю науковопедагогічних працівників кафедри, на якій виконується робота.

У ході захисту оцінюється готовність роботи в цілому, відповідність змісту роботи її тематиці, ступінь та глибина розробки теми.

Здобувачу ставляться запитання відповідно до змісту роботи, які виникають під час захисту, або запитання, які можуть виникнути під час захисту перед ЕК.

Заслуховується думка наукового керівника про якість та стан готовності роботи до захисту.

До малого захисту робота подається не зброшурованою, без рецензії. Цей захист передбачає пошук недоліків, які були допущені здобувачем вищої освіти у ході виконання кваліфікаційної роботи та надання рекомендацій стосовно їх усунення.

За результатами попереднього захисту, кафедрою приймається рішення про можливість допуску відповідної кваліфікаційної роботи до захисту перед ЕК, яке оформлюється протоколом.

За результатами малого захисту кваліфікаційна робота може бути:

1. Рекомендована до захисту;
2. Рекомендована до захисту за умов усунення недоліків, виявлених під час малого захисту. Остаточна рекомендація роботи до захисту в цьому випадку 15 надається науковим керівником;
3. Не допущена до захисту за недотримання основних вимог до змісту та оформлення роботи, а також невиконання завдання на кваліфікаційну роботу.

В такому разі, науковий керівник складає стислий звіт, у якому зазначає основні причини невідповідності кваліфікаційної роботи встановленим вимогам.

Рішення про те, що кваліфікаційна робота не може бути допущена до захисту приймається на засіданні кафедри й оформлюється протоколом, виписка з якого подається до ЕК.

Рекомендовані до захисту роботи разом із висновком наукового керівника

подаються на підпис завідувачу (начальнику) випускаючої кафедри.

Рекомендована до захисту кваліфікаційна робота (за умов усунення недоліків, виявлених під час малого захисту) повинна бути переплетена (зброшурована), після чого разом із завданням на кваліфікаційну роботу та висновком наукового керівника направлена на рецензію.

Готуючись до захисту завершеної магістерської роботи, магістранти готують реферат або тези доповіді. У ній вони повинні коротко пояснити, чому обрали саме цю тему, обґрунтувати її актуальність, підкреслити історичні передумови виникнення проблеми, пояснити джерела інформації для дослідження проблеми, коротко викласти результати дослідження за розділами та вказати, що було виявлено в ході дослідження. Бажано вказати, де і ким можуть бути використані результати дослідження.

При підготовці презентації слід визначити, чи потрібен візуальний матеріал (таблиці, малюнки, графіки тощо), і підготувати його заздалегідь. Також слід заздалегідь продумати відповіді на питання, які вам можуть поставити під час презентації.

Захист магістерської роботи відбувається публічно на засіданні Національної екзаменаційної комісії. Процедура захисту магістерської роботи викладена в Регламенті Національної екзаменаційної комісії. Магістранти повинні подати до ЕК два примірники своєї магістерської роботи, завершеної, надрукованої та переплетеної відповідно до вимог, лист-відгук, підписаний науковим керівником.

Магістрантам надається час для презентації (10 хвилин), після чого вони відповідають на запитання членів ЕК. Відповіді повинні бути стислими, але чіткими, аргументованими та вичерпними.

Після успішного захисту магістерська робота зберігається в бібліотеках випускової кафедри та факультету (інституту).

Перед захистом кваліфікаційних робіт до Екзаменаційної комісії подаються наступні документи:

- оформлена згідно з вимогами кваліфікаційна робота;
- зведена відомість про виконання здобувачами вищої освіти навчального плану і про отримані ними оцінки з теоретичних дисциплін, курсових робіт, практик, державних екзаменів;
- висновок наукового керівника на кваліфікаційну роботу;
- рецензія на кваліфікаційну роботу; - завдання на кваліфікаційну роботу;
- подання голові ЕК щодо захисту кваліфікаційної роботи. Процедура захисту включає:
 - доповідь здобувача про зміст роботи;
 - запитання членів ЕК до автора роботи;
 - виступ рецензента або оголошення рецензії (у разі відсутності рецензента);
 - відповіді здобувача на зауваження рецензента.

Оцінювання кваліфікаційної роботи складається з оцінювання:

- якості кваліфікаційної роботи – оцінюється якість пояснювального записки, текстового та графічного (ілюстративного) матеріалу (сучасність та

обґрунтування прийнятих рішень, правильність застосування методів аналізу і розрахунку, якість 16 оформлення), відгук наукового керівника, зміст зовнішньої рецензії та виконання вимог нормативних документів;

- захисту кваліфікаційної роботи – оцінюється якість захисту дослідження (якість доповіді, ступінь володіння матеріалом, ступінь обґрунтування прийнятих рішень, вміння захищати свою думку, повноту відповіді на поставлені запитання тощо).

Перед захистом кваліфікаційних робіт до Екзаменаційної комісії подаються наступні документи:

- оформлена згідно з вимогами кваліфікаційна робота;
- зведена відомість про виконання здобувачами вищої освіти навчального плану і про отримані ними оцінки з теоретичних дисциплін, курсових робіт, практик, державних екзаменів;
- висновок наукового керівника на кваліфікаційну роботу;
- рецензія на кваліфікаційну роботу;
- завдання на кваліфікаційну роботу;
- подання голові ЕК щодо захисту кваліфікаційної роботи.

Процедура захисту включає:

- доповідь здобувача про зміст роботи;
- запитання членів ЕК до автора роботи;
- виступ рецензента або оголошення рецензії (у разі відсутності рецензента);
- відповіді здобувача на зауваження рецензента.

Під час захисту кваліфікаційної роботи здобувач вищої освіти зобов'язаний дати вичерпні відповіді на всі питання та зауваження висловлені науковим керівником (у висновку), рецензентом (у рецензії), а також членами ЕК. Захист кваліфікаційних робіт проводиться на відкритому засіданні ЕК за участі не менш як половини її складу з обов'язковою присутністю голови комісії.

Критерії оцінювання кваліфікаційних робіт відповідно положенню університету:

- якості кваліфікаційної роботи – оцінюється якість пояснювальної записки, текстового та графічного (ілюстративного) матеріалу (сучасність та обґрунтування прийнятих рішень, правильність застосування методів аналізу і розрахунку, якість 16 оформлення), відгук наукового керівника, зміст зовнішньої рецензії та виконання вимог нормативних документів;

- захисту кваліфікаційної роботи – оцінюється якість захисту дослідження (якість доповіді, ступінь володіння матеріалом, ступінь обґрунтування прийнятих рішень, вміння захищати свою думку, повноту відповіді на поставлені запитання тощо).

Критерії оцінювання кваліфікаційних робіт

Успішність (у балах)	За шкалою ECTS	Оцінка за національною шкалою	Критерії оцінювання
90-100	А	Відмінно	<p>Робота виконана самостійно та характеризується науковою достовірністю, глибиною й повнотою розкриття теми, творчим підходом, багатим фактичним матеріалом, самостійно дібраними аргументованими прикладами, кількість яких достатня для обґрунтованих висновків й узагальнень. У роботі наявний особистий погляд автора.</p> <p>Роботі притаманне чітке структурування: аналітичне визначення мети й завдань, об'єкту, предмета дослідження, елементів новизни та практичного значення, загальнонаукових і конкретно спеціальних методів дослідження.</p> <p>Дослідження є композиційно завершеним. Зміст роботи відповідає плану. Використано різноманітні джерела інформації. Робота відзначається бездоганними орфографією, пунктуацією та стилістикою та оформлена згідно з вимогами. Обсяг відповідає визначеним нормам.</p> <p>Під час захисту здобувач чітко формулює мету роботи та її завдання, коротко й доступно викладає зміст і робить узагальнені висновки. Уміло використовує систему аргументації під час відповіді на запитання. Виявив високий рівень компетентності.</p>
82 – 89	В	Добре	<p>Робота виконана самостійно. Вона характеризується науковою достовірністю, глибиною та повнотою розкриття теми, творчим підходом, багатим фактичним матеріалом, самостійно дібраними</p>

			<p>аргументованими прикладами, кількість яких достатня для обґрунтованих висновків й узагальнень.</p> <p>У роботі відбита особиста думка автора.</p> <p>Робота є грамотною, оформлена згідно з вимогами. Обсяг відповідає визначеним нормам.</p> <p>Трапляються незначні фактичні та мовленнєві помилки (недоречне використання деяких іншомовних термінів; декларування деяких положень без розгорнутого тлумачення тощо).</p> <p>Під час захисту здобувач чітко формулює мету роботи та її завдання, коротко й доступно викладає зміст і робить узагальнені висновки. Аргументовано відповідає на всі поставлені запитання. Виявив достатній рівень компетентності.</p>
75-81	C	Добре	<p>Дослідження виконано самостійно. Робота характеризується достовірністю, розкриттям теми, творчим підходом, належним фактичним матеріалом, самостійно дібраними аргументованими прикладами, кількість яких достатня для обґрунтованих висновків та узагальнень. Подекуди помітне порушення послідовності викладу матеріалу, надмірне цитування або відсутність покликань на цитовані джерела.</p> <p>У роботі є орфографічні, пунктуаційні та стилістичні помилки. Обсяг відповідає визначеним нормам.</p> <p>Під час захисту трапляються незначні фактичні та мовленнєві помилки.</p> <p>Здобувач формулює мету роботи та її завдання, коротко й доступно викладає зміст і робить узагальнені висновки. Аргументовану відповідь дає на всі поставлені запитання. Мовлення позначене загальним рівнем стилістичної культури.</p>
64-74	D	Задовільно	<p>Робота виконана самостійно. Актуальність теми, мета та завдання обґрунтовані частково, загальний зміст</p>

			<p>роботи недостатньо структурований і не зовсім відповідає плану. Робота тяжіє до описовості, інколи порушена логіка викладу матеріалу.</p> <p>Є орфографічні, пунктуаційні, граматичні й стилістичні помилки. В оформленні роботи є недоліки. Обсяг відповідає встановленим нормам.</p> <p>Під час захисту здобувач не достатньо чітко формулює мету роботи та її завдання, не може чітко й доступно викладати зміст і робити узагальнені висновки. Відповідь на запитання не завжди аргументована.</p>
60-63	E	Задовільно	<p>Робота виконана самостійно. Актуальність теми, мета та завдання обґрунтовані частково, загальний зміст роботи недостатньо структурований і не зовсім відповідає плану. Робота тяжіє до описовості, інколи порушена логіка викладу матеріалу. Трапляється механічне, неосмілене поєднання думок. Деякі фрагменти з підручників або спеціальних робіт переписано дослівно. Робота є схематичною. Наявні орфографічні, пунктуаційні, граматичні й стилістичні помилки.</p> <p>В оформленні роботи простежуються значні недоліки. Обсяг відповідає встановленим нормам.</p> <p>Під час захисту здобувач не може чітко сформулювати мету та завдання роботи, доступно викласти її зміст і зробити узагальнені висновки.</p> <p>Відповідь на запитання не завжди є аргументованою.</p>
35-39	FX	Незадовільно	<p>Визначено тему роботи. Помітна спроба обґрунтувати актуальність теми, мету та завдання. Проте робота не структурована, схематична. Матеріал не розкриває тему. В оформленні роботи є значні недоліки. Обсяг не відповідає встановленим нормам.</p> <p>Робота не рекомендована до публічного захисту</p>
0-34	F	Незадовільно	<p>Визначено тему роботи. Помітна спроба обґрунтування актуальності теми, мети та завдань. Проте робота не структурована, схематична. Матеріал</p>

			не розкриває тему. В оформленні роботи автор не дотримується визначених вимог. Обсяг не відповідає встановленим нормам. Робота не рекомендована до публічного захисту.
--	--	--	--

Кваліфікаційна робота оцінюється членами ЕК на закритому засіданні. Екзаменаційна комісія, враховуючи результати захисту кваліфікаційних робіт, державних іспитів та результати навчання здобувача вищої освіти протягом усього терміну навчання в Університеті, приймає рішення про присвоєння випускнику відповідної кваліфікації. Екзаменаційна комісія приймає рішення також про видачу диплому з відзнакою та рекомендацію до аспірантури. Присутність наукового керівника на захисті кваліфікаційної роботи є бажаною, але не обов'язковою. Здобувач, який не захистив кваліфікаційну роботу, допускається до її повторного захисту протягом трьох років після закінчення Університету. Якщо здобувач не захищає кваліфікаційну роботу повторно, він відряджується з Університету і йому видається академічна довідка без присудження кваліфікації. Рішення Екзаменаційної комісії про присвоєння кваліфікації здобувачам вищої освіти, що захистили кваліфікаційні роботи, оголошується наказом ректора Університету. Дипломи випускникам Одеського державного університету внутрішніх справ вручаються ректором університету в урочистій обстановці. Крайні кваліфікаційні роботи рекомендуються на конкурси робіт здобувачів вищої освіти, а також до друку у вигляді статей у наукових збірник.

III. ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Правила цитування та посилання на використані джерела. При написанні магістерської роботи необхідно посилатися на використані джерела, ідеї та висновки, які стосуються постановки проблеми або дослідницького питання, а також на рисунки, таблиці та матеріал додатків (Додаток А) в самій роботі. Це дасть змогу здійснювати пошук літератури та перевіряти достовірність цитованої інформації, що допоможе краще зрозуміти зміст магістерської роботи.

Загальні вимоги до цитування такі:

а) текст цитати починають і закінчують лапками і наводять у тій граматичній формі, в якій його подано у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання; використання цитати у тексті передбачає вказування номеру джерела у списку літератури та обов'язково номер сторінки джерела із якого взято цитату;

б) цитування має бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора; пропуск окремих слів при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками;

в) при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути дуже точним у

викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів;

г) кожна цитата і непряме цитування обов'язково супроводжуються посиланням на джерело за його порядковим номером у «Списку використаних джерел», наприклад, [5], [34]. Якщо використовують відомості з монографій, оглядових статей, інших джерел з великою кількістю сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказати також номери сторінок із джерела, на яке дано посилання в роботі, наприклад, [6, с. 15], [17, с. 123-125].

На всі таблиці, рисунки, які є в роботі, мають бути посилання в тексті, до того ж слово “таблиця”, “рисунок” у тексті пишуть скорочено, наприклад: “у табл. 1.2”, “на рис. 3.2”.

Вимоги до оформлення списку використаних джерел. Список використаних джерел – елемент бібліографічного апарату, який містить бібліографічні описи використаних джерел і розміщується після загальних висновків. Бібліографічний опис складають безпосередньо за друкованим твором або виписують з каталогів і бібліографічних покажчиків повністю без пропусків будь-яких елементів, скорочення назв. Джерела, як уже було сказано раніше, можна розміщувати одним із таких способів: в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків, у порядку появи покликів у тексті, у хронологічному порядку. Відомості про джерела, включені до списку, необхідно давати відповідно до вимог державного стандарту з обов'язковим наведенням назв праць.

Із деякими прикладами бібліографічного оформлення можна ознайомитися в списках рекомендованої літератури для самостійного опрацювання до кожної теми курсу «Психологія вищої школи», які розміщені в цьому навчальному посібнику.

Вимоги до оформлення додатків. Додатки оформлюють як продовження роботи на наступних її сторінках після «Списку використаних джерел». Кожний такий додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток має мати заголовок, надрукований угорі малими літерами, починаючи з першої великої, і бути симетрично розташованим щодо тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово “Додаток” і велика літера, що позначає додаток (А, Б, В і т.д.). Буква «Г» у нумерації додатків не використовується.

**ПРИКЛАДИ
ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ
У СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ У ДИСЕРТАЦІЇ
з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015**

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Книги: Один автор	<ol style="list-style-type: none"> 1. Бондаренко В. Г. Український вільнокозацький рух в Україні та на еміграції (1919-1993 рр.): монографія. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 600 с. 2. Вагіна О. М. Політична етика : навч.-метод. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 102 с. 3. Верлос Н. В. Конституційне право зарубіжних країн : курс лекцій. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 145 с. 4. Горбунова А. В. Управління економічною захищеністю підприємства: теорія і методологія : монографія. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 240 с. 5. Гурська Л. І. Релігієзнавство : навч. посіб. 2-ге вид., перероб. та доп. Київ : ЦУЛ, 2016. 172 с.
Два автори	<ol style="list-style-type: none"> 1. Аванесова Н. Е., Марченко О. В. Стратегічне управління підприємством та сучасним містом: теоретико-методичні засади : монографія. Харків : Щедра садиба плюс, 2015. 196 с. 2. Батракова Т. І., Калюжна Ю. В. Банківські операції : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 130 с. 3. Білобровко Т. І., Кожуховська Л. П. Філософія науки й управління освітою : навч.-метод. посіб. Переяслав-Хмельницький, 2015. 166 с.

Три автори	<ol style="list-style-type: none"> 1. Аніловська Г. Я., Марушко Н. С., Стоколоса Т. М. Інформаційні системи і технології у фінансах : навч. посіб. Львів : Магнолія 2006, 2015. 312 с. 2. Городовенко В. В., Макарєнков О. Л., Сантос М. М. О. Судові та правоохоронні органи України : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 206 с. 3. Кузнєцов М. А., Фоменко К. І., Кузнєцов О. І. Психічні стани студентів у процесі навчально-пізнавальної діяльності : монографія. Харків : ХНПУ, 2015. 338 с.
Чотири і більше авторів	<ol style="list-style-type: none"> 1. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України : станом на 10 жовт. 2016 р. / К. І. Беліков та ін. ; за заг. ред. О. М. Литвинова. Київ : ЦУЛ, 2016. 528 с. 2. Бікулов Д. Т., Чкан А. С., Олійник О. М., Маркова С. В. Менеджмент : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 360 с. 3. Операційне числення : навч. посіб. / С. М. Гребенюк та ін. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 88 с.
Автор(и) та редактор(и)/упорядники	<ol style="list-style-type: none"> 1. Березенко В. В. PR як сфера наукового знання : монографія / за заг. наук. ред. В. М. Манакіна. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 362 с. 2. Бутко М. П., Неживенко А. П., Пепа Т. В. Економічна психологія : навч. посіб. / за ред. М. П. Бутко. Київ : ЦУЛ, 2016. 232 с. 3. Дахно І. І., Алієва-Барановська В.М. Право інтелектуальної власності : навч. посіб. / за ред. І. І. Дахна. Київ : ЦУЛ, 2015. 560 с.
Без автора	<ol style="list-style-type: none"> 1. 25 років економічному факультету: історія та сьогодення (1991-2016) : ювіл. вип. / під заг. ред. А. В. Череп. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 330 с. 2. Криміналістика : конспект лекцій / за заг. ред. В. І. Галана ; уклад. Ж. В. Удовенко. Київ : ЦУЛ, 2016. 320 с. 3. Миротворення в умовах гібридної війни в Україні : монографія / за ред. М. А. Лепського. Запоріжжя : КСК-Альянс, 2017. 172 с. 4. Підготовка докторів філософії (PhD) в умовах реформування вищої освіти : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 5-6 жовт. 2017 р. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 216 с. 5. Країни пострадянського простору: виклики модернізації : зб. наук. пр. / редкол.: П. М. Рудяков (відп. ред.) та ін. Київ : Ін-т всесвітньої історії НАН України, 2016. 306 с.

	<p>6. Антологія української літературно-критичної думки першої половини ХХ століття / упоряд. В. Агеєва. Київ : Смолоскип, 2016. 904 с.</p>
Багатотомні видання	<p>1. Енциклопедія Сучасної України / редкол.: І. М. Дзюба та ін. Київ : САМ, 2016. Т. 17. 712 с.</p> <p>2. Лодий П. Д. Сочинения : в 2 т. / ред. изд.: Н. Г. Мозговая, А. Г. Волков ; авт. вступ. ст. А. В. Синицына. Киев ; Мелитополь : НПУ им. М. Драгоманова ; МГПУ им. Б. Хмельницкого, 2015. Т. 1. 306 с.</p> <p>3. Новицкий О. М. Сочинения : в 4 т. / ред. изд.: Н. Г. Мозговая, А. Г. Волков ; авт. вступ. ст. Н. Г. Мозговая. Киев ; Мелитополь: НПУ им. М. Драгоманова ; МГПУ им. Б. Хмельницкого, 2017. Т. 1. 382 с.</p>
Автореферат и дисертацій	<p>1. Бондар О. Г. Земля як об'єкт права власності за земельним законодавством України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.06. Київ, 2005. 20 с.</p> <p>2. Гнатенко Н. Г. Групи інтересів у Верховній Раді України: сутність і роль у формуванні державної політики : автореф. дис. ... канд. політ. наук : 23.00.02. Київ, 2017. 20 с.</p> <p>3. Кулініч О. О. Право людини і громадянина на освіту в Україні та конституційно-правовий механізм його реалізації : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.02. Маріуполь, 2015. 20 с.</p>
Дисертації	<p>1. Авдєєва О. С. Міжконфесійні відносини у Північному Приазов'ї (кінець ХVІІІ - початок ХХ ст.) : дис. ... канд. іст. наук : 07.00.01 / Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2016. 301 с.</p> <p>2. Левчук С. А. Матриці Гріна рівнянь і систем еліптичного типу для дослідження статичного деформування складених тіл : дис. ... канд. фіз.-мат. наук : 01.02.04. Запоріжжя, 2002. 150 с.</p>
Законодавчі та нормативні документи	<p>1. Конституція України : офіц. текст. Київ : КМ, 2013. 96 с.</p> <p>2. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. <i>Голос України</i>. 2017. 27 верес. (№ 178-179). С. 10–22.</p> <p>3. Повітряний кодекс України : Закон України від 19.05.2011 р. № 3393-VI. <i>Відомості Верховної Ради України</i>. 2011. № 48-49. Ст. 536.</p> <p>4. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. Дата оновлення: 28.09.2017. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18</p>

	<p>5. Деякі питання стипендіального забезпечення : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.2016 р. № 1050. <i>Офіційний вісник України</i>. 2017. № 4. С. 530–543.</p>
Архівні документи	<p>1. Лист Голови Співки «Чорнобиль» Г. Ф. Лєпіна на ім'я Голови Ради Міністрів УРСР В. А. Масола щодо реєстрації Статуту Співки та сторінки Статуту. 14 грудня 1989 р. <i>ЦДАГО України</i> (Центр. держ. архів громад. об'єднань України). Ф. 1. Оп. 32. Спр. 2612. Арк. 63, 64 зв., 71.</p> <p>2. Матеріали Ради Народних комісарів Української Народної Республіки. <i>ЦДАВО України</i> (Центр. держ. архів вищ. органів влади та упр. України). Ф. 1061. Оп. 1. Спр. 8–12. Копія; Ф. 1063. Оп. 3. Спр. 1–3.</p> <p>3. Наукове товариство ім. Шевченка. <i>Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаника НАН України</i>. Ф. 1. Оп. 1. Спр. 78. Арк. 1–7.</p>
Патенти	<p>1. Люмінісцентний матеріал: пат. 25742 Україна: МПК6 C09K11/00, G01T1/28, G21H3/00. № 200701472; заявл. 12.02.07; опубл. 27.08.07, Бюл. № 13. 4 с.</p> <p>2. Спосіб лікування синдрому дефіциту уваги та гіперактивності у дітей: пат. 76509 Україна. № 2004042416; заявл. 01.04.2004; опубл. 01.08.2006, Бюл. № 8 (кн. 1). 120 с.</p>
Препринти	<p>1. Панасюк М. І., Скорбун А. Д., Сплошной Б. М. Про точність визначення активності твердих радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль : Ін-т з проблем безпеки АЕС НАН України, 2006. 7, [1] с. (Препринт. НАН України, Ін-т проблем безпеки АЕС; 06-1).</p> <p>2. Шиляев Б. А., Воеводин В. Н. Расчеты параметров радиационного повреждения материалов нейтронами источника ННЦ ХФТИ / ANL USA с подкритической сборкой, управляемой ускорителем электронов. Харьков : ННЦ ХФТИ, 2006. 19 с.: ил., табл. (Препринт. НАН Украины, Нац. науч. центр «Харьк. физ.-техн. ин-т»; ХФТИ2006-4).</p>
Стандарти	<p>1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація).</p> <p>2. ДСТУ ISO 6107-1:2004. Якість води. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107-1:1996, IDT). [Чинний від 2005-04-01]. Вид. офіц. Київ : Держспоживстандарт України, 2006. 181 с.</p>

Каталоги	<p>1. Горницкая И. П. Каталог растений для работ по фитодизайну / Донец. ботан. сад НАН Украины. Донецк : Лебедь, 2005. 228 с.</p> <p>2. Історико-правова спадщина України : кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: Л. І. Романова, О. В. Земляніщина. Харків, 1996. 64 с.</p>
Бібліографічні покажчики	<p>1. Боротьба з корупцією: нагальна проблема сучасності : бібліогр. покажч. Вип. 2 / уклад.: О. В. Левчук, відп. за вип. Н. М. Чала ; Запорізький національний університет. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 60 с.</p> <p>2. Микола Лукаш : біобібліогр. покажч. / уклад. В. Савчин. Львів : Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2003. 356 с. (Українська біобібліографія ; ч. 10).</p> <p>3. Лисодед О. В. Бібліографічний довідник з кримінології (1992-2002) / ред. О. Г. Кальман. Харків : Одісей, 2003. 128 с.</p>
Частина видання: книги	<p>1. Гетьман А. П. Екологічна політика держави: конституційно-правовий аспект. <i>Тридцять лет с экологическим правом</i> : избранные труды. Харьков, 2013. С. 205–212.</p> <p>2. Коломоець Т. О. Адміністративна деліктологія та адміністративна деліктність. <i>Адміністративне право України</i> : підручник / за заг. ред. Т. О. Коломоець. Київ, 2009. С. 195–197.</p>
Частина видання: матеріалів конференцій (тези, доповіді)	<p>1. Антонович М. Жертви геноцидів першої половини ХХ століття: порівняльно-правовий аналіз. <i>Голодомор 1932-1933 років: втрати української нації</i> : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 4 жовт. 2016 р. Київ, 2017. С. 133–136.</p> <p>2. Анциперова І. І. Історико-правовий аспект акту про бюджет. <i>Дослідження проблем права в Україні очима молодих вчених</i> : тези доп. всеукр. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 24 квіт. 2014 р.). Запоріжжя, 2014. С. 134–137.</p> <p>3. Соколова Ю. Особливості впровадження проблемного навчання хімії в старшій профільній школі. <i>Актуальні проблеми та перспективи розвитку медичних, фармацевтичних та природничих наук</i> : матеріали ІІІ регіон. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 29 листоп. 2014 р. Запоріжжя, 2014. С. 211–212.</p>
Частина видання: довідкового видання	<p>1. Кучеренко І. М. Право державної власності. <i>Великий енциклопедичний юридичний словник</i> / ред. Ю. С. Шемшученко. Київ, 2007. С. 673.</p>

	<p>2. Пирожкова Ю. В. Благодійна організація. <i>Адміністративне право України</i> : словник термінів / за ред.: Т. О. Коломoeць, В. К. Колпакова. Київ, 2014. С. 54–55.</p> <p>3. Сірий М. І. Судова влада. <i>Юридична енциклопедія</i>. Київ, 2003. Т. 5. С. 699.</p>
<p>Частина видання: продовжуваного видання</p>	<p>1. Коломoeць Т. О. Оцінні поняття в адміністративному законодавстві України: реалії та перспективи формулювання їх застосування. <i>Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки</i>. Запоріжжя, 2017. № 1. С. 36–46.</p> <p>2. Левчук С. А., Хмельницький А. А. Дослідження статичного деформування складених циліндричних оболонок за допомогою матриць типу Гріна. <i>Вісник Запорізького національного університету. Фізико-математичні науки</i>. Запоріжжя, 2015. № 3. С. 153–159.</p>
<p>Частина видання: періодичного видання (журналу, газети)</p>	<p>1. Кулініч О. О. Право на освіту в системі конституційних прав людини і громадянина та його гарантії. <i>Часопис Київського університету права</i>. 2007. № 4. С. 88–92.</p> <p>2. Коломoeць Т., Колпаков В. Сучасна парадигма адміністративного права: генеза і поняття. <i>Право України</i>. 2017. № 5. С. 71–79.</p> <p>3. Коваль Л. Плюси і мінуси дистанційної роботи. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2017. 1 листоп. (№ 205). С. 5.</p> <p>4. Bletskan D. I., Glukhov K. E., Frolova V. V. Electronic structure of 2H-SnSe₂: ab initio modeling and comparison with experiment. <i>Semiconductor Physics Quantum Electronics & Optoelectronics</i>. 2016. Vol. 19, No 1. P. 98–108.</p>
<p>Електронні ресурси</p>	<p>1. Шарая А. А. Принципи державної служби за законодавством України. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i>. 2017. № 5. С. 115–118. URL: http://lsej.org.ua/5_2017/32.pdf.</p> <p>2. Ганзенко О. О. Основні напрями подолання правового нігілізму в Україні. <i>Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки</i>. Запоріжжя, 2015. № 3. – С. 20–27. – URL: http://ebooks.znu.edu.ua/files/Fakhovivydannya/vznu/juridichni/VestUr2015v3/5.pdf. (дата звернення: 15.11.2017).</p> <p>3. Яцків Я. С., Маліцький Б. А., Бублик С. Г. Трансформація наукової системи України протягом 90-х років ХХ століття: період переходу до ринку. <i>Наука та інновації</i>. 2016. Т. 12, № 6. С. 6–14. DOI: https://doi.org/10.15407/scin12.06.006.</p>

Додаток 1

Зразок форми заяви на затвердження теми кваліфікаційної роботи

Завідувачу (начальнику) кафедри

(назва кафедри)

(науковий ступінь, вчене звання)

(ПІБ завідувача (начальника) кафедри)

ЗАЯВА

Прошу Вас закріпити за мною кваліфікаційну роботу на
тему: _____

_____ та призначити наукового керівника
_____.

здобувач вищої освіти групи № __ ,
_____ курсу, _____ факультету/інституту,
_____ форми навчання
№ контактного телефон _____

Дата

Підпис

Прізвище, ім'я, по батькові

Додаток 2

Одеський державний університет внутрішніх справ

Інститут, факультет _____

Кафедра _____

_____ Освітній
ступінь _____

Спеціальність _____

_____ Освітня
програма _____

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри _____

(Ім'я, прізвище)

« _____ » _____ 20__ року

**ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ**

_____ (прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи

керівник роботи _____,

(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом вищого навчального закладу від «__»__20__ року №__

2. Строк подання здобувачем
роботи _____

3. Вихідні дані до роботи

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити)

5. Перелік графічного матеріалу (додатків)

6. Консультанти розділів роботи _____

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв

7. Дата видачі завдання

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

з/п	Назва етапів магістерської роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
-----	-----------------------------------	-------------------------------	----------

Здобувач

(підпис)

(ініціали та прізвище)

Науковий керівник

(підпис)

(ініціали та прізвище)

Додаток 3

Зразок титульного аркушу кваліфікаційної роботи

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
 ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Назва інституту (факультету)

Кафедра

ТЕМА

кваліфікаційна робота

здобувача вищої освіти _____ курсу

_____ форми навчання

_____ спеціалізації

ПІБ автора роботи

Науковий керівник –

_____ вчене звання
_____ науковий ступінь
ПІБ наукового керівника

Рецензент

_____ вчене звання
_____ науковий ступінь
ПІБ рецензента

Кваліфікаційна робота допущена до захисту

« ____ » _____ 20 ____ р., протокол № ____
завідувач (начальник) кафедри _____

_____ науковий ступінь, вчене звання
_____ ПІБ завідувача (начальника) кафедри
(підпис)

Одеса – 20__

Додаток 4

Приклад розробки змісту кваліфікаційної роботи

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. НАЗВА РОЗДІЛУ	7
1.1 Назва підрозділу	7
1.2 Назва підрозділу	11
1.3 Назва підрозділу	15
РОЗДІЛ 2. НАЗВА РОЗДІЛУ	20
2.1 Назва підрозділу	20
2.2 Назва підрозділу	27
2.3 Назва підрозділу	35
РОЗДІЛ 3. НАЗВА РОЗДІЛУ	43
3.1 Назва підрозділу	43
3.2 Назва підрозділу	51
3.3 Назва підрозділу	60
ВИСНОВКИ	66
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	70
ДОДАТКИ	76